

64

Куда

г. Киев, 54-бульваря Чакалова 52 кв 38.

Кому

Маяку Володимиру Антоновичу.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя 261701

Житомирская обл.
Топольнянский район.
с. Брестки. Тейдору
Юсану Камратовичу.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

В н и м а н и е!
Образец написания цифр индекса:

Министерство связи СССР, 1987
Цена двух маркированных конвертов 11 коп.

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

62

1

Я громадянин Гейдур Жан Танкратович
уродженець с. Єркин Топельнського району.

Митомирської області; Трогитавши статтю
в газеті Сельскі Вісті. О 33-й голод.

Хочу дати показання про голод котрий
я переживав в 33 году. родина моя мешкала
у 8 господарів. Батько усе життя в колхоз
с перших часів і працював 5 гектарів сажі
а з буди ще малими. За ту роботу нікого
не платили а як робили то і їли а то
і того другий раз немає прийшла зима то
написали на картоплю, а як кінчився
запас картоплі то і прийшла голодна
смерть стала весною ходять по огородах
и копають землю картоплю и пекти бани.
Як хто їв то знав а як не їв то пухи не багить
і нежить. Конясає перейшли лобить в різні
черепях і котів хто що мог добить щоб
не вмерти з голоду. Дале пішли очень тяжкіє
часи даже мати убивала свого дитину і варила.
і для голодної людини немає ніякої безпеки
хто не знає то пухи не доживають нікому
до голодної смерті. В моєму роду комеро

2 Чоловіка: батько, мати і два брати
Николай і Петро а Ч осталося в живих
котрі добитися до Києва а там вижили и
знову вернулись на свою ріднину. Одним
словом можна писати книгу та цієї
жорстокою щоб знало наше покоління що
проходило в наш період наших життя.
Далше по нашій місцевості що проживали
наші родителі там було усього 15 хат з них
померло 34 чоловіки. усі здорові і крепкі люди.
а по селу було здорові з них померло менше
як дво чоловіки з випадної смерті. Недаві
дог те бачили що з его переживов. Мені
зараз 76 років пережив 2 випадкові з'явили
одним словом прошив по усім провітам.
Можна подякувати там людям
котрі цього життя зробили пучок
вони подбали на своїх дітях, що вмирах.
Прошу ізвинення за неграмотність і плохе
писання. Дякую. Лисав Гейдур И. П.

10/хл-1988 року.

А ті люди котрі померали то іздала грабарка і
заберали на кладбище у обичого мого а тому чоловікові
що з'явив протипи / дружиці жінка за одного. Отісиче
зародітки були.

3

Тілі люди які іще могли ходити то
платили іржуні меду злимо сарав буржи і
варени шпірту у полі томе давати і літер,
шпірту. Давши дури таскі котрі в магазині
і їхні родзи вале маю карови і садилу огороди.
ті верховодели уейо впасти то не хотів
робити як нибудь сипи то вивозили із села
на постфайки доріг і в камері карери щоб
таск скорше померли. Це політїко була
уєого правліня. Голови котоску і сільсовєєв
і комсомолска організація розпознавали
уейо правами котрими їм дїктував
всєїє органи впасти. Що зетїли те і
робили понаказуваня не було куда і кому.
Уме прийшли живи насапотити зарішк
того що дають свиням і скотові і роздали
людям на зарібданіє порудодні люди люди
сїтану варити і сїтану поправляти як
пероаяца отець був той зрощок вкупєєє.
Я сам варив и насадаєє після тогоо отець
скоро поправляєє. Ой уєє те що я
знаю по собі і по всєєму селі.